

sig om en Institution, der endog har fundet sit Udtryk paa selve Finansloven, idet der paa Universitetets Budget er opført en Sum paa 2,000 Kr. til Universitetets Administration af Sagen, og derved ligger det hele paa en lidt anden Linie end de andre Foredragsrækker. Jeg skal sige, hvad der ogsaa blev udtrykt af en af de ærede Talere, at det er ikke let at modsætte sig en Besparelse i disse Tider, og jeg har overvejet meget nøje, om jeg burde som mine ærede Kolleger, i hvert Fald nogle af dem, tilraade, at man fulgte det højtærede Finansudvalg, saa at jeg altsaa trak Forslaget tilbage. Men det synes jeg ikke, jeg kan, og jeg kan ikke af den Grund, at jeg hører til dem, der i høj Grad ønske, at unge Videnskabsmænd og unge Docenter, der have Evne og Villie dertil, faa Lejlighed til ude i vort Folk, ikke mindst som en Mission blandt vor Købstadbefolkning, men ogsaa ude paa Landet, i Stationsbyerne og paa andre Pladser, hvor mange kunne samles, at klarlægge, hvilke videnskabelige Arbejdsmaader og Resultater Forskningen er kommen til. Jeg tror, at det er en Sag af saa stor Betydning, at det principielle Standpunkt paa denne Finanslov med Hensyn til Foredragsbevillingerne kan brydes, uden at man derfor i dybeste Forstand begaar nogen Inkonsekvens. Jeg maa maaske understrege, hvad det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) nævnedes — jeg gør det særlig af Hensyn til den Bemærkning, der faldt fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds om, at der ingen Støtte gives til Folkeuniversitetsforeningen i København —, at Foreningerne ude i Landet afholde selv Udgifterne til deres Foredrag, men derimod ikke Rejseudgifterne, og disse findes jo ikke herinde for de københavnske Foreningers Vedkommende. Derfor mener jeg, at der er god Ræson i at give Rejsepenge til de Foredragsholdere, der skulle ud i Foreningerne udenfor Hovedstaden, naar disse Foreninger selv betale Honorarerne til Foredragsholderen. Rejsepengene komme — som det ogsaa blev nævnt før — ind i Statskassen igen, og der er derfor god Ræson i, at man yder disse, samtidig med at man ikke understøtter Foreningerne herinde direkte.

Der er ved Samraad spurgt om Sikringen af voré Kunstsamlinger, desværre forarsaget ved de sørgelige Begivenheder paa dette Omraade; som de senere Aar have været Vidne til. Jeg kan i den Anledning oplyse, at for Rosenborg Samlingens Ved-

kommende er der gode ydre Sikringsforanstaltninger. Hvis man har tænkt paa at indrette lignende ydre Sikringsforanstaltninger for Nationalmuseets Vedkommende, kunde der maaske være god Anledning til det paa visse Omraader. Maa jeg oplyse, at man har dog gjort adskilligt i Retning af Sikringsforanstaltninger allerede nu. Der gaar paa Nationalmuseets Grund to Nattevagter, der rondere hver halve Time, og ved Hjælp af Lyskastere oplyses deres Vej, saa at de kunne se, om det, der skal inspiceres, virkelig er i Ro og Orden. Endvidere er der en Hund inde paa Grunden, og der findes elektriske Alarmapparater baade ved Yderdøre og Vinduer, ved de ildfaste Skabe, som indeholde de værdifuldeste Ting, og ved de enkelte Montrer, som indeholde de sjældne Sager. Hvad Pengevæsenet angaar, er der indført Kassekontrol, saa jeg har egentlig det Indtryk, at der ikke forsømmes noget i Retning af at sikre disse offentlige Anstalter.

Jeg skal indskrænke mig til endnu kun at omtale et enkelt Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds kom stærkt ind paa, og hvorom han udtalte, at det laa ham egentlig stærkere paa Sinde end noget andet af de Spørgsmaal, der vedrøre Budgettet. Jeg kan paa en vis Maade helt ud slutte mig til det ærede Medlems Bedømmelse af dette Spørgsmaals overmaade store Rækkevidde og Betydning. Jeg siger til Spørgsmaalet om, hvad man kan gøre for den konfirmerede Ungdom.

Maa jeg til at begynde med give en faktisk Oplysning. Der findes jo foruden Folkehøjskolerne, der som Regel ikke optage unge Mennesker før efter 18 Aars Alderen, en Række Fortsættelsesskoler. Der findes paa Finansloven i Aar ligesom tidligere en Bevilling paa 12,000 Kr. til disse. Disse 12,000 Kr. fordeles til Fortsættelsesskolerne saaledes, at den enkelte Skole faar 100 Kr. og 10 Kr. pr. Elev, og hvad der bliver tilovers fordeles efter Ministeriets Skøn til trængende Elever paa disse Skoler. Der er 27 saadanne Efterskoler, og de have et Elefantal paa omkring 1,000. Det er dog en Begyndelse. Det ærede Medlem nævnedes, at i Norge havde man 176 Fortsættelsesskoler med 2,400 Elever, vi have altsaa kun 27 Skoler, men 1,000 Elever i dem. Jeg fremdrager dette for at faa Lejlighed til at sige, at næsten alle disse Fortsættelsesskoler ere fremstaaede i de samme Kredse, som have baaret Folkehøjskolen frem. Dette vilde jeg gerne nævne, for at det ærede Medlem og andre